

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه بزرگوار امام خمینی

IMAM KHOMEINI
INTERNATIONAL UNIVERSITY

دانشکده علوم

استفاده از اطلاعات پیشین برای بهبود برآوردهای پارامترهای جامعه

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته‌ی آمار گرایش آمار ریاضی

حمید خوش ترکیب

استاد راهنما:

دکتر افشین فلاح

آذر ماه ۱۳۹۲

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه بین‌المللی امام خمینی

IMAM KHOMEINI
INTERNATIONAL UNIVERSITY

دانشکده علوم

گروه آمار

استفاده از اطلاعات پیشین برای بهبود برآوردهای پارامترهای جامعه

پایان‌نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته‌ی آمار
گرایش آمار ریاضی

حمید خوش‌ترکیب

استاد راهنما:

دکتر افشین فلاح

استاد مشاور:

دکتر اسماعیل امیری

آذر ماه ۱۳۹۲

تقدیم به

پدر و مادر عزیز و مهربانم
که در سختی ها و دشواری های زندگی
همواره یاور و دلسوز و فداکار و پشتیبانی محکم و مطمئن برایم بوده اند

سپاس گزارمی... .

دستی که کشاده است
می برد،
می آورد،
رهنمونت می شود
به خانگی که
نورد بچش گرمی بخش است.

سپاس خدایی را که اول است و پیش از او اولی نبوده و آخر است و آخری نباشد.
منت خدای عزوجل بر من است که توفیق راه یابی به وادی علم را عطا فرمود. اکنون که محقق شده است رسیدن به
پایان سرفصل، بر خود واجب می دانم که ارج نعم بزرگانی را که آورده های شمع وجودشان روشنگر راهم است.
سپاس بی شائبه می خود را تقدیم می دارم به محضر استاد ارجمندم جناب آقای دکتر افشین فلاح که، همواره رهنمودهایشان
یاری دهنده می مشکلات علمی ام بوده است. تقدیر و تشکر خود را از استاد مشاور جناب آقای دکتر اسماعیل امیری صمیمانه
ابراز می دارم. از استاد کرامتقدر، جناب آقای دکتر امین کاظمی جهت داوری این پایان نامه کمال تشکر را دارم.
در پایان از پدر و مادر مهربانم کمال تشکر را دارم.

حمید خوش ترکیب

آذرماه ۱۳۹۲

چکیده

مسئله برآورد یکی از جنبه‌های اصلی استنباط آماری است. متناظر با هر پارامتر برآوردگرهای متعددی وجود دارند و در بسیاری از مسائل دست‌یابی به برآوردگری که از کارایی مطلوب برخوردار باشد، مشکل است. در این پایان‌نامه، مسئله بهبود برآوردگرهای پارامترهای جامعه با استفاده از اطلاعات پیشین مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به این که اغلب برای یک پارامتر بیش از یک برآوردگر وجود دارد، از این رو برآوردگرهایی تحت عنوان برآوردگرهای ترنجیده بهبودیافته به شکل ترکیب بهینه جفت برآوردگرها ارائه و تعمیم‌هایی در این باره پیشنهاد شده است. سپس، برآوردگرهای بهبودیافته تحت روش نمونه‌گیری مجموعه رتبه‌دار مورد بحث قرار گرفته و در این راستا با فرض معلوم بودن ضریب تغییرات، برآوردگرهای بهبودیافته برای میانگین و واریانس جامعه تحت این روش ارائه شده است. به علاوه، چون پارامترهای میانگین و واریانس تنها پارامترهای مورد علاقه نیستند، مسئله یافتن برآوردگر بهبودیافته در حالت کلی و برای هر تابعی از پارامتر جامعه نیز مطرح و راه حل مناسب پیشنهاد شده است. در نهایت، روش‌های مورد بحث به منظور ارائه برآوردگرهای بهبودیافته پارامترهای میانگین و واریانس درآمد خانوارهای روستایی در ایران تحت روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و مجموعه رتبه‌دار به کار گرفته شده‌اند.

واژه‌های کلیدی: برآوردگر بهبود یافته؛ نمونه‌گیری مجموعه رتبه‌دار؛ کارایی؛ میانگین توان دوم خطا؛ ضریب تغییرات.

فهرست مطالب

ج	فهرست مطالب
خ	فهرست جدول ها
پ	فهرست شکل ها
۱	۱ مروری بر مفاهیم پایه
۱	۱.۱ مقدمه
۱۰	۲ استفاده از اطلاعات پیشین برای بهبود برآوردگرها
۱۰	۱.۲ مقدمه
۱۰	۲.۲ بهبود برآوردگر میانگین جامعه
۱۴	۳.۲ بهبود برآوردگر واریانس جامعه
۱۵	۴.۲ بهبود برآوردگر هر تابعی از پارامتر جامعه
۲۰	۵.۲ فاصله بهبود یافته برای ضریب بهینه
۲۲	۶.۲ بهبود برآوردگر میانگین و واریانس توزیع چوله-نرمال
۲۳	۱.۶.۲ توزیع چوله-نرمال
۲۷	۷.۲ بهبود برآوردگرهای حاصل از روش گشتاورهای خطی
۲۸	۱.۷.۲ گشتاورهای خطی
۲۹	۲.۷.۲ بهبود برآوردگرهای حاصل از روش گشتاورهای خطی در توزیع یکنواخت
۳۱	۳.۷.۲ بهبود برآوردگرهای حاصل از روش گشتاورهای خطی در توزیع نمایی
۳۴	۳ برآوردگرهای ثرنجیده‌ی بهبود یافته

۳۴	مقدمه	۱.۳
۳۴	ترکیب بهینه جفت برآوردگرها برای پارامتر θ	۲.۳
۴۳	مقایسه میانگین توان دوم خطای برآوردگرها	۱.۲.۳
۴۵	تعمیم برآوردگرهای ترنجیده	۳.۳
۵۵		۴ برآوردگر بهبود یافته در نمونه گیری مجموعه رتبه دار	
۵۵	مقدمه	۱.۴
۵۸	مفاهیم اولیه	۲.۴
۵۹	مرتب سازی غیر کامل نسبت به متغیر مورد بررسی	۱.۲.۴
۵۹	مرتب سازی به کمک متغیر کمکی	۲.۲.۴
۶۰	روش نمونه گیری مجموعه رتبه دار	۳.۴
۶۴	برآوردگر میانگین جامعه در نمونه گیری مجموعه رتبه دار	۴.۴
۶۶	بهبود برآوردگر میانگین مک اینتایر (۱۹۵۲)	۱.۴.۴
۷۱	فاصله بهبود یافته برای ضریب بهینه در میانگین جامعه	۲.۴.۴
۷۲	برآوردگر واریانس جامعه در نمونه گیری مجموعه رتبه دار	۵.۴
۷۵	بهبود برآوردگر واریانس مک اینتایر و همکاران (۲۰۰۲)	۱.۵.۴
۷۷	فاصله بهبود یافته برای ضریب برآوردگر واریانس	۲.۵.۴
۷۸	برآوردگر بهبود یافته برای تابعی از پارامتر	۶.۴
۷۹	مثال های کاربردی	۷.۴
۷۹	برآوردگر موردی	۱.۷.۴
۸۲	بهبود برآوردگرهای پارامترهای مکان و مقیاس در توزیع لاپلاس	۲.۷.۴
۸۳	بهبود برآوردگر واریانس در توزیع نرمال	۳.۷.۴
۸۴	بهبود برآوردگر واریانس در توزیع نمایی	۴.۷.۴
۸۶	بهبود برآوردگر میانگین در توزیع لگ نرمال	۵.۷.۴
۸۷		۵ برآوردگر بهبود یافته برای متوسط درآمد خانوارهای روستایی	
۸۷	مقدمه	۱.۵
۸۸	بهبود برآوردگرهای میانگین و واریانس درآمد خانوارهای روستایی	۲.۵

۹۳ نتیجه گیری و پیشنهادات	۳.۵
۹۵		واژه نامه
۹۸		نام نامه
۱۰۲		مراجع

فهرست جدول‌ها

۶۳	۱.۴ طرح نمونه‌گیری مجموعه رتبه‌دار با اندازه مجموعه ۳ و تعداد تکرارهای ۴.
۸۹	۱.۵ آماره‌های توصیفی داده‌های درآمد ۱۸۲۰۳ خانوار روستایی
۹۲	۲.۵ تحلیل واریانس یک‌طرفه با استفاده از نمونه مجموعه رتبه‌دار به اندازه ۴۲۰
۹۳	۳.۵ برآورد پارامترهای جامعه در روش نمونه‌گیری مجموعه رتبه‌دار و روش نمونه‌گیری تصادفی ساده

فهرست شکل‌ها

۶۳	توزیع‌های قدهای متفاوت رتبه‌بندی شده که در مجموع توزیع همه قدهای جامعه را تشکیل می‌دهند.	۱.۴
۸۸	ترکیب درآمد کل خانوارهای روستایی به اندازه ۱۸۲۰۳ در سال ۱۳۸۸	۱.۵
۸۹	بافت‌نگار داه‌های درآمد سالانه خانوار روستایی به اندازه ۱۸۲۰۳	۲.۵

فصل ۱

مروری بر مفاهیم پایه

۱.۱ مقدمه

جوامع آماری شامل ویژگی‌های نامعلومی هستند که از آن‌ها تحت عنوان پارامترهای جامعه یاد می‌شود. برآورد پارامترهای جامعه از عمده‌ترین اهداف در قلمرو استنباط آماری است. مسأله برآورد با استفاده از اطلاعات کمکی از مسائل جالب و پرکاربرد در زمینه استنباط آماری است. در این گونه مسائل، هدف برآورد پارامتری از جامعه است در حالی که اطلاعاتی کمکی درباره پارامتر دیگری از جامعه در دسترس است. استفاده از اطلاعات پیشین برای برآورد پارامترهای جامعه می‌تواند به برآوردگرهایی با دقت بیشتر بیانجامد. نوع اطلاعات پیشین با توجه به توزیع جامعه، پارامتر مورد نظر و سایر ویژگی‌های جامعه و پارامتر متغیر است. اطلاعات پیشین اغلب در قالب معلوم بودن کمیت‌هایی از جامعه مانند ضریب تغییرات، کشیدگی، چولگی و غیره نمود پیدا می‌کند. در این راستا تشخیص نوع اطلاعات پیشینی که می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد، از اهمیت زیادی برخوردار است. برای دستیابی به برآوردگرهای بهبود یافته روش‌های متعددی مطرح شده است که بسته به تعداد برآوردگرهای موجود و نوع پارامتر مورد علاقه تفاوت‌ها و شباهت‌هایی دارند. این مسأله اولین بار توسط **سیرلز (۱۹۶۴)** برای برآورد پارامتر میانگین، با فرض معلوم بودن ضریب تغییرات جامعه‌ای مطرح شده است.

در این مطالعه مسأله برآوردیابی به‌عنوان یک مسأله تصمیم مد نظر گرفته شده است. با توجه به اینکه تصمیم‌گیری بر اساس نمونه تصادفی صورت می‌پذیرد، بنابراین بر هر تصمیم نوعی عدم قطعیت حاکم است. یک تصمیم در صورتی مطلوب است که به وضعیت واقعی جامعه نزدیک باشد. میزان مطلوبیت یک تصمیم را با تابع مطلوبیت ارزیابی می‌کنند. به دلیل روحیه محافظه کارانه حاکم بر تحقیقات آماری که ناشی از بکارگیری نمونه‌ی تصادفی است، در ادبیات آماری قرینه تابع مطلوبیت که تابع زیان نامیده می‌شود، مورد استفاده قرار می‌گیرد. انتخاب تابع زیان در یک مسأله استنباط آماری امری مهم و تاثیر گذار است. بر پایه توابع زیان مختلف، ملاک‌های زیادی برای ارزیابی برآوردگرها وجود دارد. از جمله ملاک‌های متداول برای مقایسه برآوردگرها می‌توان به سازگاری، نارایی، دقت، حافظ دامنه‌ی پارامتر بودن و غیره اشاره کرد.

تعریف ۱.۱.۱. اگر فرض کنیم برای یک پارامتر برآوردگر اولیه‌ای وجود دارد، برآوردگری را که بر اساس این برآوردگر اولیه و با استفاده از اطلاعات پیشین ساخته می‌شود، برآوردگر بهبود یافته گویند.

تعریف ۲.۱.۱. امید ریاضی مراتب مختلف یک متغیر تصادفی را گشتاورهای آن متغیر تصادفی گویند. r -امین گشتاور متغیر تصادفی X حول صفر به صورت

$$\mu_r = \mathbb{E}(X^r), \quad r \in \mathbb{N}$$

تعریف و در صورت وجود با نماد μ_r نمایش داده می‌شود. اگر برای یک مقدار صحیح و مثبت r ، μ_r وجود داشته باشند، آن‌گاه

$$\mathbb{E}(X) = \mu = \int_{-\infty}^{\infty} xf(x)d\mu(x) = \begin{cases} \sum_x xf(x) & X \text{ گسسته} \\ \int_{-\infty}^{\infty} xf(x)dx & X \text{ پیوسته} \end{cases}$$

تعریف می‌شود. r -امین گشتاور متغیر تصادفی X حول مقدار a به صورت

$$\begin{aligned} \mu_{r,a} &= \mathbb{E}[(X - a)^r] \\ &= \sum_{k=0}^r \binom{r}{k} \mu_k (-a)^{r-k}, \end{aligned}$$

تعریف و در صورت وجود با نماد $\mu_{r,a}$ نمایش داده می‌شود. حالت خاص $a = \mu$ را r -امین گشتاور مرکزی متغیر تصادفی X نامیده و با نماد μ'_r نشان می‌دهند. به سادگی معلوم می‌شود که روابط

$$\mu'_1 = 0, \quad \mu'_2 = \sigma_X^2, \quad \mu'_3 = \alpha_3 \sigma_X^3, \quad \mu'_4 = (\alpha_4 + 3) \sigma_X^4,$$

برقرارند، که در آن‌ها σ_X^2 دومین گشتاور مرکزی متغیر تصادفی X بوده و واریانس نامیده می‌شود، α_3 ضریب چولگی (معیاری برای اندازه میزان انحراف از تقارن توزیع) و α_4 ضریب کشیدگی (معیاری برای اندازه میزان کشیدگی یا برجستگی توزیع فراوانی) است. به طور خاص برای توزیع نرمال $\alpha_3 = \alpha_4 = 0$ است. توجه کنید که اگر تابع چگالی X حول μ متقارن باشد، آن‌گاه همه گشتاورهای فرد X حول μ صفر است، مشروط بر آن که این گشتاورها وجود داشته باشند. نسبت انحراف معیار به میانگین را ضریب تغییرات نامیده و آن را با نماد

$$CV = \frac{\sqrt{\text{Var}(X)}}{\mathbb{E}(X)}.$$

نمایش می‌دهند.

تعریف ۳.۱.۱. فرض کنید متغیرهای تصادفی X و Y دارای توزیع توأم باشند. در این صورت کواریانس متغیرهای تصادفی X و

Y که به صورت

$$\begin{aligned} \text{Cov}(X, Y) &= \sigma_{XY} \\ &= \mathbb{E}(XY) - \mathbb{E}(X)\mathbb{E}(Y), \end{aligned}$$

تعریف می‌شود، معیاری برای ارزیابی رابطه خطی بین دو متغیر است. نسخه‌ی اصلاح شده این معیار که برخلاف کواریانس کراندار بوده و به واحد اندازه‌گیری وابسته نیست، ضریب همبستگی دو متغیر تصادفی X و Y نامیده می‌شود و به صورت

$$\begin{aligned} \rho_{X,Y} &= \text{Corr}(X, Y) \\ &= \frac{\text{Cov}(X, Y)}{\sqrt{\text{Var}(X)\text{Var}(Y)}} \\ &= \frac{\sigma_{XY}}{\sigma_X\sigma_Y}, \end{aligned}$$

تعریف می‌شود.

استنباط آماری به معنی نتیجه‌گیری در مورد جامعه براساس اطلاعات حاصل از نمونه‌ی تصادفی است. استنباط آماری در دو حالت کلی پارامتری و ناپارامتری صورت می‌پذیرد. در استنباط آماری پارامتری، شکل تابعی توزیع معلوم است اما به پارامتر یا پارامترهای نامعلومی وابسته است. در این حالت هدف استنباط آماری پارامتری، برآورد پارامترهای توزیع است. این در حالی است که در استنباط ناپارامتری توزیع به صورت کلی نامعلوم است.

فرض کنید X_1, \dots, X_n نمونه‌ای تصادفی از خانواده توابع چگالی احتمال یا جرم احتمال $\{f_\theta(x), \theta \in \Theta\}$ باشد. تابعی از مشاهدات نمونه تصادفی به صورت $U = g(X_1, X_2, \dots, X_n)$ را که به پارامتر مجهول وابسته نباشد، آماره می‌نامند. هر آماره متغیری تصادفی است و توزیع احتمالاتی خاص خود را داراست. توزیع یک آماره را توزیع نمونه‌ای گویند. توزیع نمونه‌ای یک آماره به اندازه نمونه و توزیع جامعه‌ای که نمونه از آن استخراج می‌شود وابسته است، و ممکن است به پارامتر مورد علاقه بستگی داشته یا نداشته باشد. نکته حائز اهمیت این است که عمدتاً آماره‌ای برای برآورد مفیدتر است که توزیع آن به پارامتر مجهول وابسته باشد، زیرا در این صورت آن آماره درباره پارامتر مجهول حاوی اطلاعات قابل توجهی خواهد بود. هر آماره‌ای که توزیع آن به پارامتر مورد علاقه بستگی نداشته باشد، آماره‌ی کمکی نامیده می‌شود.

تعریف ۴.۱.۱. مجموعه‌ی کلیه مقادیر نمونه تصادفی را فضای مشاهدات نامیده و با نماد \mathcal{X} نمایش می‌دهند.

تعریف ۵.۱.۱. مجموعه‌ی کلیه مقادیر ممکن پارامتر را فضای پارامتری نامیده و با نماد Θ نمایش می‌دهند.

تعریف ۶.۱.۱. برآوردهای $\delta(x)$ را در برآورد پارامتر θ حافظه دامنه گویند، هر گاه برای هر $\theta \in \Theta$ رابطه‌ی

$$P_{\theta}(\delta(X_1, \dots, X_n) \in \Theta) = 1,$$

برقرار باشد.

فرض می‌شود که برای هر $\theta \in \Theta$ و هر برآورد ممکن $\delta(x)$ ، مقدار عددی $L(\theta, \delta(x))$ -ای وجود دارد که میزان زیان آمادان را در برآورد پارامتر θ بر پایه $\delta(x)$ اندازه می‌گیرد.

تعریف ۷.۱.۱. تابع زیان، تابعی دو متغیره از $\Theta \times D$ به زیرمجموعه‌ای از اعداد حقیقی نامنفی است. یعنی

$$L(\theta, \delta) : \Theta \times D \rightarrow \mathbb{R}^+.$$

قابل ذکر است که $L(\theta, \delta(X))$ خود یک متغیر تصادفی است.

در هر مسأله استنباط آماری توابع زیان متعددی را می‌توان با توجه به نوع مسأله به کار گرفت. برخی از توابع زیان پرکاربرد به اختصار معرفی می‌شوند

- تابع زیان توان دوم خطا که به صورت

$$L(\theta, \delta) = (\delta - \theta)^2,$$

تعریف می‌شود و نقطه‌ی ضعف کلی آن عملکرد یکسان آن در برابر بیش برآورد و کم برآورد نمودن پارامتر است.

- تابع زیان توان دوم خطای موزون که به صورت

$$L(\theta, \delta) = \omega(\theta)(\delta - \theta)^2, \quad \omega(\theta) > 0,$$

تعریف می‌شود و در آن $\omega(\theta)$ تابع وزن نامیده می‌شود. این تابع زیان زمانی به کار می‌رود که مقادیر مختلف θ در فضای پارامتری اهمیت یکسانی ندارند.

- تابع زیان قدر مطلق خطا که به صورت

$$L(\theta, \delta) = |\delta - \theta|,$$

تعریف می‌شود و همانند تابع زیان توان دوم خطا در برابر بیش برآورد و کم برآورد نمودن پارامتر عملکرد یکسانی دارد.

- تابع زیان خطی که به صورت

$$L(\theta, \delta) = \begin{cases} k_0(\theta - \delta), & \theta - \delta \geq 0 \\ k_1(\delta - \theta), & \theta - \delta < 0, \end{cases}$$

تعریف می شود و تعمیم یافته تابع زیان قدر مطلق خطاست. در حالت خاص، به ازای $k_0 = k_1 = 1$ ، تابع زیان قدر مطلق خطا به دست می آید. این تابع زیان برای بیش برآورد و کم برآورد نمودن پارامتر زیان یکسانی را در نظر نمی گیرد.

- تابع زیان صفر-یک که به صورت

$$L(\theta, \delta_i) = \begin{cases} 0, & \theta \in \Theta_i \\ 1, & \theta \in \Theta_j \end{cases} \quad i \neq j,$$

تعریف می شود و بیشتر در آزمون فرضها مورد استفاده قرار می گیرد.

با توجه به اینکه تابع زیان به دلیل وابستگی به نمونه‌ی تصادفی، متغیری تصادفی است، متوسط مقدار زیان حاصل از یک تصمیم

را تابع مخاطره نامیده و به صورت

$$R(\theta, \delta) = \mathbb{E}_\theta[L(\theta, \delta(\mathbf{X}))],$$

نمایش می دهند. در صورتی که تابع زیان، توان دوم خطا باشد، تابع مخاطره را میانگین توان دوم خطا نامیده و به صورت

$$\begin{aligned} \text{MSE}(\delta(\mathbf{X})) &= \mathbb{E}_\theta(\delta(\mathbf{X}) - \theta)^2 \\ &= \text{Var}(\delta(\mathbf{X})) + \text{bias}^2(\delta(\mathbf{X})), \end{aligned}$$

محاسبه می کنند، که در آن $\text{bias}(\delta) = \mathbb{E}(\delta) - \theta$ مقدار اریبی برآوردگر $\delta(\mathbf{X})$ می باشد. اگر $\mathbb{E}(\delta(\mathbf{X})) = \theta$ ، آن گاه مقدار اریبی برابر صفر بوده و برآوردگر مورد نظر ناریب خوانده می شود.

هرگاه تابع زیان توان دوم خطا باشد، برآوردگری که دارای میانگین توان دوم خطای کوچکتری باشد، مطلوب تر است. اگر میانگین توان دوم خطای یک برآوردگر به پارامتر مورد علاقه θ بستگی داشته باشد، آن گاه برای هر دو برآوردگر δ_1 و δ_2 این امکان وجود دارد که منحنی های میانگین های توان دوم خطاهای $\text{MSE}_\theta(\delta_1)$ و $\text{MSE}_\theta(\delta_2)$ یکدیگر را قطع کنند. در چنین شرایطی برای برخی مقادیر θ برآوردگر $\delta_1(\mathbf{X})$ و برای برخی مقادیر دیگر برآوردگر $\delta_2(\mathbf{X})$ میانگین توان دوم خطای کوچکتری خواهد داشت. از این رو، معمولاً برآوردگری که میانگین توان دوم خطای آن به ازای تمام مقادیر θ در فضای پارامتری (به طور یکنواخت) از میانگین توان دوم خطای سایر برآوردگرها کوچکتر باشد، وجود ندارد.

فرض کنید $\delta_1(\mathbf{X})$ و $\delta_2(\mathbf{X})$ دو برآوردهای پارامتر θ باشند. برآوردهای $\delta_1(\mathbf{X})$ را کاراتر از برآوردهای $\delta_2(\mathbf{X})$ گویند، هرگاه

$$MSE(\delta_1) \leq MSE(\delta_2) \quad \forall \theta \in \Theta.$$

کارایی نسبی برآوردهای $\delta_2(\mathbf{X})$ را نسبت به برآوردهای $\delta_1(\mathbf{X})$ به صورت

$$R.E.(\delta_2(\mathbf{X}), \delta_1(\mathbf{X})) = \frac{MSE(\delta_1(\mathbf{X}))}{MSE(\delta_2(\mathbf{X}))},$$

تعریف می‌کنند. بدیهی است در صورتی که برآوردهای $\delta_1(\mathbf{X})$ و $\delta_2(\mathbf{X})$ هر دو ناریب باشند، این نسبت برابر نسبت واریانس برآوردهای خواهد بود.

در این پایان‌نامه دو خانواده بزرگ از توزیع‌ها که یکی خانواده‌ی گروهی و دیگری خانواده‌ی توزیع‌های نمایی می‌باشند، به دفعات مورد بحث قرار گرفته‌اند.

تعریف ۸.۱.۱. یک خانواده‌ی گروهی از توزیع‌ها به وسیله انجام یک خانواده از تبدیلات گروهی روی یک متغیر تصادفی با یک توزیع خاص حاصل می‌شود.

در ادامه سه خانواده مهم از خانواده‌ی توزیع‌های گروهی به اختصار معرفی می‌شوند.

۱- فرض کنید U یک متغیر تصادفی با توزیع احتمال $f(u)$ باشد. اگر $-\infty < \mu < +\infty$ مقداری ثابت باشد، آن‌گاه توزیع $X = U + \mu$ که به صورت $f_X(x) = f(x - \mu)$ است را یک خانواده مکانی از توزیع‌ها گویند.

برای مثال خانواده توزیع نرمال $N(\mu, 1)$ از تبدیلات گروهی $X = Z + \mu$ روی متغیر تصادفی $Z \sim N(0, 1)$ حاصل می‌شود.

۲- فرض کنید U متغیر تصادفی با توزیع احتمال $f(u)$ باشد. اگر $\sigma > 0$ مقداری ثابت باشد، آن‌گاه توزیع $X = \sigma U$ که به صورت $f_X(x) = \frac{1}{\sigma} f\left(\frac{x}{\sigma}\right)$ است را یک خانواده مقیاسی از توزیع‌ها گویند.

برای مثال خانواده توزیع نمایی $Exp(\theta)$ از تبدیلات گروهی $X = \theta Z$ روی متغیر تصادفی $Z \sim Exp(1)$ حاصل می‌شود.

۳- فرض کنید U یک متغیر تصادفی با توزیع احتمال $f(u)$ باشد. اگر $-\infty < \mu < +\infty$ و $\sigma > 0$ مقادیر ثابتی باشند، آن‌گاه توزیع $X = \mu + \sigma U$ که به صورت $f_X(x) = \frac{1}{\sigma} f\left(\frac{x-\mu}{\sigma}\right)$ است را یک خانواده مکانی-مقیاسی از توزیع‌ها گویند.

برای مثال توزیع نرمال $N(\mu, \sigma^2)$ از تبدیلات گروهی $X = \mu + \sigma U$ روی متغیر تصادفی $Z \sim N(0, 1)$ حاصل می‌شود.

تعریف ۹.۱.۱. یک خانواده $\{P_\theta : \theta = (\theta_1, \dots, \theta_k) \in \Theta \subseteq \mathbb{R}^k\}$ از توزیع‌ها را یک خانواده نمایی k پارامتری گویند، هرگاه توزیع P_θ برای هر $\theta \in \Theta$ و هر $x \in S_X^*$ دارای تابع چگالی به فرم

$$p_\theta(x) = \left\{ e^{\sum_{j=1}^k c_j(\theta) T_j(x) - B(\theta)} \right\} h(x) \quad (1.1)$$

نسبت به اندازه‌ی μ باشد، که در آن بایستی

۱- تکیه‌گاه X, S_X^* ، به هیچ یک از مقادیر پارامتر $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_k)$ بستگی نداشته باشد.

۲- توابع $c_j(\theta), j = 1, \dots, k$ ، غیرصفر و نسبت به $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_k)$ پیوسته باشند.

۳- در حالت پیوسته توابع $T_j'(x), j = 1, \dots, k$ ، روی S_X^* پیوسته و در حالت گسسته توابع $T_j(x), j = 1, \dots, k$ ، روی S_X^* غیرصفر باشند.

۴- در حالت پیوسته $h(x)$ تابعی پیوسته روی S_X^* باشد.

خانواده p_θ در رابطه (۱.۱) را یک خانواده‌ی نمای پررتبه با بعد k گویند، هرگاه شرایط ۱ تا ۴ برقرار باشد و علاوه بر آن

الف- توابع $c_j(\theta), j = 1, \dots, k$ ، به‌طور تابعی از یکدیگر مستقل باشند.

ب- توابع $T_j(x), j = 1, \dots, k$ ، به‌طور خطی از یکدیگر مستقل باشند.

ج- فضای پارامتری Θ شامل یک مستطیل k بعدی است.

بعضی از خواص خانواده‌ی نمای را به‌طور کلی بررسی می‌کنیم.

- اگر X_1, \dots, X_n نمونه تصادفی از خانواده‌ی نمای k پارامتری باشند، آن‌گاه توزیع توأم نمونه نیز به یک خانواده‌ی نمای k -پارامتری به‌صورت

$$p_\theta(x_1, \dots, x_n) = \prod_{i=1}^n p_\theta(x_i) = \prod_{i=1}^n e^{\sum_{j=1}^k c_j(\theta) T_j(x_i) - B(\theta)} h(x_i),$$

متعلق است، که در آن

$$T_j^*(\tilde{x}) = \sum_{i=1}^n T_j(x_i), \quad h^*(\tilde{x}) = \prod_{i=1}^n h(x_i).$$

- با استفاده از توزیع توأم نمونه تصادفی و قضیه‌ی دسته‌بندی نیمن می‌توان نشان داد که در خانواده‌ی نمای تک پارامتری، $T_j^*(x) = \sum_{i=1}^n T_j(x_i)$ یک آماره بسنده مینیمال کامل برای θ است.

- در یک خانواده‌ی نمای تک پارامتری با تابع چگالی

$$p_\theta(x) = e^{c(\theta)T(x) - B(\theta)} h(x),$$

امید ریاضی آماره $T(\mathbf{X})$ را می توان از رابطه

$$\mathbb{E}_\theta(T(\mathbf{X})) = \frac{B'(\theta)}{C'(\theta)},$$

به دست آورد.

تعریف ۱.۰.۱.۱. با تغییر پارامتر $\eta_j = c_j(\theta)$, $j = 1, \dots, k$, در رابطه (۱.۱) شکل طبیعی خانواده توزیع های نمایشی به صورت

$$p_{\vec{\eta}}(x) = \left\{ e^{\sum_{j=1}^k \eta_j T_j(x) - A(\vec{\eta})} \right\} h(x), \quad (2.1)$$

حاصل می شود. در این حالت مجموعه ی

$$\left\{ \eta = (\eta_1, \dots, \eta_k) \mid \int_{-\infty}^{+\infty} h(x) e^{\sum_{j=1}^k \eta_j T_j(x)} d\mu(x) < \infty \right\},$$

را فضای پارامتری طبیعی و η را پارامتر طبیعی گویند. برخی از خواص این خانواده به شرح زیر می باشد:

- فرض کنید X_1, \dots, X_N متغیرهای تصادفی مستقل و از خانواده نمایشی با تابع چگالی به صورت

$$p_\eta(x_i) = \left\{ e^{\eta T_j(i) - A_i(\eta)} \right\} h_i(x_i),$$

باشند، در این صورت آماره $\sum_{i=1}^n T_i(X_i)$ دارای توزیعی از خانواده نمایشی یک پارامتری است.

- اگر X دارای توزیعی از خانواده نمایشی k -پارامتری با تابع چگالی به شکل رابطه (۲.۱) باشد، آن گاه روابط

$$\begin{aligned} \mathbb{E}_\eta(T_j(x)) &= \frac{\partial}{\partial \eta_j} A(\eta), \\ \text{Cov}_\eta(T_i(x), T_j(x)) &= \frac{\partial^2}{\partial \eta_i \partial \eta_j} A(\eta), \\ \mathbb{M}_T(\mathbf{u}) &= \frac{e^{A(\eta+\mathbf{u})}}{e^{A(\eta)}}, \end{aligned}$$

برقرار هستند.

این پایان نامه از پنج فصل تشکیل شده است. در فصل اول، مفاهیم و تعاریف پایه مورد استفاده در تحقیق مطرح شده است. در فصل دوم، مبانی نظری مربوط به استفاده از اطلاعات پیشین برای بهبود برآوردهای پارامترهای مختلف جامعه مورد بحث قرار گرفته است. در این راستا راهکار مناسب برای یافتن برآوردهای بهبود یافته از طریق معرفی ضریب بهینه برای یک برآوردهای اولیه ارائه شده است. هم چنین برآوردهای بهبود یافته برای پارامترهای توزیع چوله-نرمال و برخی برآوردهای گشتاورهای خطی بدست

آمده‌اند، توسط نویسندگان ارائه شده است. در فصل سوم، برآورد گره‌های ترنجیده و نحوه‌ی ساختن آن‌ها مورد بحث قرار گرفته است. تعمیم‌هایی که در ادامه فصل برای یافتن برآوردگر ترنجیده بهبود یافته ارائه شده، توسط نویسندگان توسعه داده شده‌اند. در فصل چهارم، مطالعه برآورد گره‌های بهبود یافته بر اساس نمونه‌های حاصل از روش نمونه‌گیری مجموعه رتبه‌دار برای اولین توسط نویسندگان مطرح شده است. در این راستا برآورد گره‌های بهبود یافته برای میانگین و واریانس جامعه در این روش نمونه‌گیری ارائه شده‌اند. در انتهای فصل، این مسأله در حالت کلی و برای تابعی از پارامتر مورد بحث قرار گرفته است. در فصل پنجم، با استفاده از داده‌های واقعی مربوط به درآمد سالیانه خانوارهای ایرانی که توسط مرکز آمار ایران گردآوری شده‌اند، برآورد گره‌های بهبود یافته معرفی شده برای پارامترهای میانگین و واریانس در این پایان‌نامه در دو روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و مجموعه رتبه‌دار به‌طور جداگانه مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفته‌اند. بحث و نتیجه‌گیری درباره یافته‌های این تحقیق در انتهای فصل پنجم ارائه و پیشنهادهایی به عنوان موضوعات جدید برای پژوهش‌های آتی در زمینه موضوع این پایان‌نامه، ارائه شده است.

فصل ۲

استفاده از اطلاعات پیشین برای بهبود برآوردگرها

۱.۲ مقدمه

دست‌یابی به برآوردگرهای بهبودیافته بر پایه‌ی قاعده‌ی کلی به کارگیری اطلاعات پیشین استوار است. **سیرلز (۱۹۶۴)** نخستین شخصی بود که مسأله‌ی دست‌یابی به برآوردگر بهبودیافته را با استفاده از اطلاعات اضافی مطرح کرد. وی برآورد پارامتر میانگین را در یک جامعه‌ی مجهول مورد بررسی قرار داد. ایده اصلی وی افزایش دقت و کارایی یک برآوردگر مفروض به کمک به کارگیری اطلاعات پیشین از جامعه می‌باشد. روش پیشنهادی وی مبتنی بر یافتن ضریب بهینه‌ای برای برآوردگر مفروض است، به طوری که برآوردگر بهبودیافته حاصل دارای میانگین توان دوم خطای کمتری نسبت به برآوردگر اولیه باشد. در فرایند بهبود بخشیدن برآوردگر میانگین جامعه، اطلاع کمکی مورد استفاده ضریب تغییرات جامعه است.

در این فصل، ابتدا برآوردگر بهبودیافته برای پارامتر میانگین جامعه مورد بحث قرار گرفته است. سپس برآوردگر بهبودیافته برای پارامتر واریانس جامعه تشریح شده است. در ادامه برآوردگر بهبودیافته برای برآورد هر تابعی از پارامتر جامعه مطرح شده است. سپس نحوه کاربست روش‌های مورد بحث در یافتن برآوردگر بهبودیافته برای پارامترهای میانگین و واریانس توزیع چوله-نرمال تشریح شده است. در انتها برای این که نشان دهیم مسأله یافتن برآوردگرهای بهبودیافته محدود به برآوردگرهای متداول مانند آماره‌های بسنده مینیمال کامل یا برآوردگرهای ناریب با کمترین واریانس نیست، بهبود برآوردگرهای حاصل از روش گشتاورهای خطی مد نظر قرار گرفته است. در این راستا، ابتدا روش برآوردیابی گشتاورهای خطی و برخی ویژگی‌های آن به صورت خلاصه معرفی شده است، نسخه بهبودیافته برآوردگرهای حاصل از روش گشتاورهای خطی برای پارامترهای دو توزیع یکنواخت و نمایی ارائه شده است.

۲.۲ بهبود برآوردگر میانگین جامعه

سیرلز (۱۹۶۴) با فرض معلوم بودن ضریب تغییرات جامعه، برآوردگر بهبود یافته‌ای را برای برآورد میانگین جامعه معرفی کرد. در